

Vol'jin příběh:

Sen'jin chodí po boku Vol'jina již dvacet let, od doby, kdy vyvedl trolly z krutého vězení Thrall. Je to již notná řádka dní, měsíců a roků, po které tento duchovní jde ve šlépějích vůdce a stále mu radí. Někdy ho Vol'jin poslechne, jindy ne. Sen'jin je zvyklý, že se s ním ostatní trollové nebaví. Býval vždy duchovní a pro rady si k němu chodil jen vůdce klanu nebo jiní výše postavení. Pro ostatní byl spíše podivín. Chodil vždy s vůdcem a ostatní se mu do čí báli podívat, jelikož by to mohl brát jako urážku jeho postavení. Takto se Sen'jin potlouká roky a je stínem samotného Vol'jina. Je svědkem všech jeho rozhodnutí a činů. Viděl, když se Vol'jinův otec snažil obnovit tábory v Quel'Thalasu a viděl i, jak ho vlastní syn při souboji o vedení probodl dýkou. Všeho byl Sen'jin němým svědkem. Přišla doba válek a rozbrojů, trollové se přidávají po bok orkům a neohroženě s nimi bojují proti lidem a ostatním. Někdy se jim daří a někdy zas ne. Sen'jin však viděl jednoho dne stín na očích svého vůdce a jednoho večera k němu neslyšně přisedá. Nechce ho rušit při meditaci a sám přemýšlí, co by ho tak mohlo trápit. Rty vůdce se začínou hýbat a bezhlasá modlitba ve Vol'jinově transu neruší klidnou noc. Sen'jin mu moc dobře rozumí, trans je totiž směřován k němu, a tak celou prosbu vyslechne a pochopí, že ctižádostivý mladý troll chce více než jen vládnout svému klanu. Chtěl by vše, vše co by jen mohl mít. V Hordě má vysoké postavení a stačilo by opravdu málo a mohl by nahradit Thralla. Tato myšlenka se mu velice líbí, ale neví, jak jí docílit. Copak by mohl mocného Thralla porazit v boji? Ani ho nenapadá žádná vhodná lest, jak čestného orka zničit. Sen'jinovi se však plán v hlavě zrodí hned, jak vyslechne onu prosbu a Vol'jinovi dává přesný návod, jak si Thralla podmanit tak, aby mu zobal jak kuře z natažené dlaně. Vol'jin vyslechne radu a začne kout plán na převzetí moci. Čeká na vhodný okamžik. Nemusí však čekat příliš dlouho. Celá Horda je zaměstnána velkými boji s Aliancí a objevuje se další divná moc, která zaměstnává úplně všechny. Příležitosti se ujímá s grácií jemu vlastní a čestný Thrall se pomalu zamotává do pasti, kterou Vol'jin pracně připravuje. Když už se zdá, že je vše plně v moci Vol'jina a daří se i porážet Alianci (dokonce se podařilo i zničit hlavní sídlo Aliance) a vítězství je na straně Hordy, stává se věc, se kterou nikdo nepočítá: portál se otevírá a trhá veškeré spředené nitky, které držely Thralla v plné moci Vol'jina. Ork prohlíží zradu, snaží se zabránit vpádu Legie a je přitom dostatečně soustředěn na to, aby odrazil nekalé plány Vol'jina a jeho lidí. Vyhání trolly z Hordy pod pohrůzkou smrti a na samotného Vol'jina posílá své lidi.

Sen'jin opět sleduje svého poraženého vůdce a nechce mu moc chodit na oči, jelikož to byl jeho nápad. Nyní jsou vyhnáni z Hordy, přiblížit se k Alianci je sebevražda, kam tedy jinam jít? Pár dní se trollové jen tak potulují po kraji, než Vol'jin zavelí. Jdeme domů! Většina trollů, dokonce i Sen'jin vytřeštěně hledí. Domov? Jaký domov? Svůj domov ztratili před stovkami let při bojích s vysokými elfy. Žádný domov nemají. Ale brzy je všem jasné, že se jejich vůdce nezbláznil, opravdu nabral směr do Quel'Thalasu. Sen'jin byl asi první, komu to doopravdy došlo. Všichni jsou zaneprázdnění rozbroji u portálu, kdo by se staral o trolly v nitru Azerothu. Nikdo. Dochází to všem a všichni tento návrat vítají s radostí. Nikdo nezažil život v Quel'Thalasu. Znali ten kraj, ale nikdy ho nepovažovali za svůj domov. To se mělo nyní změnit. Plán se začal rozjíždět.

Sen'jin má poslední dny podivný pocit. Snaží se ho sdělit Vol'jinovi, ale ten ho neposlouchá. Byl za ta léta, zvyklý, že ho mnohdy prostě ignoroval. Přesto mu své pocity sdělil a doufal, že si je Vol'jin přebere. Nic se však nedělo a Sen'jin měl stále děsivější pocit. Skoro se mu nechtělo jít dále, ale opustit svůj lid a svého vůdce nechtěl. Překonal se. Zbýval už jen kus k dosažení cíle a trollové se k večeru utábořili pod kopcem. Nevyslali hlídky, protože jim to přišlo zbytečné. Nepředpokládali, že by tu někdo mohl být. Žádného z trollů nenapadlo, že je dělí pouze kopec od samotného Kael'thase. Sen'jina však podivný pocit téměř fyzicky nutil, aby se vyrazil podívat na kopec. Když se vybelhal až na vrchol, spatřil Silvermoon. Vypadal jako tichý hřbitov, ale přeci jen nebyl až tak tichý a prázdný. V jednom místě se cosi dělo a to upoutalo Sen'jinovu pozornost. Pohyb a dokonce záře. Jak to, že si jí nikdo z trollů nevšiml? Scházel tedy dolů, když si všiml postavy za stromem. Chtěl se někde schovat nebo cokoliv jiného, ale postava si ho nevšimla a nedávala najevo, že by tu někdo jiný kromě ní byl. Sen'jin se tedy přiblížil ještě více a poznal Vol'jina, jak zpoza stromu sleduje podivné divadlo, které se odehrávalo kousek od nich. Oba se zachvěli, když ticho prořízl hlas samotného pána Plamenné legie. Skupina vyvolávačů držela malý portál a skrz něj promlouval Kil'jaiden ke Kael'thasovi. Oba trollové vyslechli rozhovor a potichu a mlčky se oba vraceli do provizorního tábořiště. Ticho chtěl protnout

Sen'jin, ovšem z jeho úst vyšla slova, která nejspíše slyšel jen on. Vol'jin opět nijak nereagoval. Sen'jina už opravdu začínalo štvát, že ho Vol'jin stále ignoruje, nemůže na něj být přeci naštván do nekonečna! Oba ulehli a ráno již všechny budil Vol'jin. Sen'jin se k němu naklonil a měl připravenou řeč, aby přesvědčil Vol'jina, aby se vrátili a varovali Hordu před hrozícím nebezpečím. Ovšem po pár slovech, kdy se zdálo, že vůdce ho konečně opravdu poslouchá a zvažuje onu možnost, promluvil jako by nic Vol'jin k trollům. To, co pronesl, vyrazilo Sen'jinovi dech. Ostatní trollové jen hleděli a přijali rozhodnutí svého pána s klidem,. Vol'jin a pět dalších se chystali vyrazit na návštěvu Kael'thase. Chystali se na dohodu ohledně území a případné podpory. Vol'jin věděl, že vrátit se již nemohou a jinde by stejně viděli jen zavřené dveře. A pokusit se zaútočit v takovémto počtu na skupinu Kael'thase a toho ohromného démona by byla sebevražda. Sen'jin se probral a byl rozhořčen, že se sním Vol'jin neporadil. Vstal ze země a začal na vůdce doslova křičet, co si to dovoluje, jak může být tak lhostejný k dění kolem, křičel, až sliny lítaly daleko kolem. Nikdo, ani samotný vůdce, se neotočil na rozhořčeného šamana. To Sen'jina dopálilo ještě více a vyrazil za Vol'jinem. Chtěl ho chytit za paži, aby ho mohl otočit a podívat se mu do tváře. Byl odhodlán mu do ní i plivnout. Ale jeho ruka prošla paží o hlavu vyššího trolle jako by nic a Vol'jin nijak nedal najevo, že by si čehokoliv všiml. Sen'jin se zarazil a zkusil znovu uchopit Vol'jina za ruku. Nic, opět to samé. Zatočila se mu hlava a sesunul se k zemi. Prohlížel si onu ruku a všiml si, že je jaksi průhledná. Že je celý nějaký průhledný. Zvracel by, kdyby za posledních 20let něco snědl.